

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

2. Quæ in mundo omnium optima sit quæstio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Sunt autem qui nescio quam aternitate ore volvant, & quædam ejurent aternum vitanda. Audiuntur quandoque ejuscemodi promissa: In aternu suspectum hunc & peccati fautorem locum cavebo: hominem illum, istam feminam, illum in malo socium aternum non adibo amplius, comestationes illas, & istas choreas eternu evitabo; satis est semel, satis est toties hic & illic, cum his & illis peccasse. Bene, mi homo, proponis, & quia peccatum metuis, etiam peccati periculum jure fugis. Sed utinam tam sancte serves, quam facile promittis. Aliquando vix dies aut hora abeunt paucula, cum idem annu facis quod adeo ejurasti, & execratus es. Considerandum; quod verò promissum, sancte constanterque servandum est. Exemplis admodum luculentis docemur, quam puniat Deus, si fidem illi datam frangimus.

Nil temere
Deo promittendi.

I. Hominis & araneae labores collati.

Alia est aternitas, sed pessima, quam subimet pollicentur ii, qui celum sibi struere volunt extra celum, & beati esse antequam mortui. Propter hoc Isaias, *Audite verbum Domini, viri illius: dixistis enim percutimus foedus cum morte, & cum inferno fecimus pactum.* O infanti, quam nulla est hac vestra aternitas! nil stabile aut perpetuum in hoc carcere. Regius vates eleganter id explicans: *Anni nostri, ait, sicut aranea meditantur.* Non potuisset brevius & melius. Quid enim aliud sunt omnes anni nostri, nisi continua exercitatio & laboriosa meditatio: totum vite nostrae tempus variis laboribus, multis doloribus, variis timoribus, crebris suspicionibus, sollicitudinibus plene innumeris exercetur; sicut aranea cum fila filis necit; catenatus & continuus est noster labor, continua suspitria, jam ut illo fruamur, jam ut istud amoliamur a nobis. Multa facimus & laboriosa suscipimus, & heu nescimus quod aranearum telam teximus, grandi labore, raro successu, nullo effectu. *Anni nostri sicut aranea meditantur.* Aranea laboriose telam suam ordit, diu multumque discurret, hac illac circuit, in idem sepius redit, seipsam consumit, dum suam illam multiplicum florum rotulam absolvat. Exenterat & eviscerat sese, ut suum istud perfatiale tentoriolum ex arte concinnaret. Quod ut sublimis suspendat, affigat, firmetque sexcenties it & redit, nec visceribus suis parcat, libenter ea in tenuissimam hanc texturam impendit: cum verò translucidum hoc & subtilissimum conopeum jam pendet alligatum; & textile hoc opus absolutum est, ad levem scoparum ductum omnis labor intercidit & perit; missella verò aranea vel in telâ suâ interficitur, vel ea velut laqueo trahitur ad mortem, pede obtrectata. Ita imprudens animalculum, aut funebre sibi ipsi linteum nevit quo involveretur; aut restim consecit quo necaretur.

Aranea telam suam ordit laboriose. Alii aliud sentiunt: non litigo.

Homines instar araneae multis sese laboribus exhaustiunt.

Ira prorsus homines, instar araneae, multis sese laboribus exhaustiunt, ut in altum emergant, ut voluptatibus affluant, ut opes struant, ut retineant, & augeant. Hisce conatibus omne suum ingertum impendunt, & saepe valetudinem, discurrent, fatigantur, sudant, enervantur; uti aranea viscerum egesta; & cum omnia fecerint, telas aranearum habent & texturam opus, ad capiendas muscas. Saepè suo ipsi operi immorantur; dies quos gentiales sperabant, faciles inveniunt; sepulchrum est, quod palatium esse credebant. Sic anni nostri velut aranea meditantur: verè maximam partem meditantur tantum, plucima namque facturos nos proponimus, pauca facimus, & plerumque quae rectius non faceremus nullam habent perpetuitatem, ad quae tanto molimine tendimus, & plerumque non pervenimus: ita pactum cum morte, foedus cum inferno nullum est. Tabelescimus omnes & morimur. Hoc pessimum, quod ita cæci adeamus aternitatem, quam nunquam exhibimus.

Exp. 5.

Guerricus, cum audisset in templo legi libro Genesios: *Factum est omne tempus quod vixit Adam non genti*

triginta anni, & mortuus est. Et facti sunt omnes dies Seth non gentorum duodecim annorum, & mortuus est. Factique sunt omnes dies Enos non genti quinque anni, & mortuus est. Et facti sunt omnes dies Mathusalem non genti sexaginta novem anni, & mortuus est, &c. ita mortem concepit animo, & se quoque moriturum, tam validè impressit pressio menti, ut demum in S. Dominici leges jurarit, quo mortem sanctius obiret, & tutius adiret beatam aternitatem, quando hic nulla est experienda aternitas.

II. Quae in mundo omnium optima sit questio.

Refert D. Mattheus, venisse adolescentem ad Christum, qui quaestionem proponeret. Probus fuit hic adolescens, quod ex D. Marco licet conicere, nam genu flexo venit, & Servatorem interrogavit in hac verba: *Magister bone, quid faciam ut vitam aternam percipiam?* Praecepta nostri respondit Christus, si vis ad vitam ingredi, serva mandata. Philippis in urbe Macedonia, cultus carceris Paulo & Silae ad genua accedens, querit: Domini, quid me oportet facere, ut salvus sim? Optima questio; nil melius, nil & utilius potuissent hi querere. Sed, o bone Deus, ubi hac questio in Mundo: perpetubique quaestiones volant, haec una ferè nullo. Plerumque suis se quaestionibus produnt homines, protrahuntque in lucem vel simplicitatem, vel curiositatem, vel latentem alium animi morbum. Qui adeo gnave querit, ubi venale sit vinum bonum, satis aperit quid curae sibi sit. Querit alius, ad quod non possit non erubescere auditor: satis hic patet, cor plenum esse eo quo os abundat. Plena sunt omnia quaestionibus, sed quam rarum est, ut alter alterum interroget: Putasne hac via ad celum ducatur? Omnium quidem vitiorum hoc est; maxime libidinis & luxuria, ut cum quis profundum petit & incipit submergi, non facile serio sinceròque animo quaerat: Istòne vivendi genere beatam aternitatem obtinebo, si necne itur ad altara? Sed tamen ii omnium minimè hoc quaerunt, quibus jucunda & suavis est vita, qui parum meroris sentiunt & afflictionis, aut si sentiunt, omnia agunt, ne sentiant; Partim apud illos extremum malorum: modò ipsi nunc bene sit, quidquid fiat aliis, quidquid futurum sit in illa, de qua nil cogitant, aternitate. Quotidianum illorum carmen est: *Celum cali Domino, terram autem dedit filius hominum.* Nec desunt eis, corporis & animi vires, quibus hominum conatus ad momentum effugiant: sed ut in longas illas summi judicis manus sine effugio incendant, & longissimas saeculorum suorum hant penas.

Quod si Deus arcanissimis suis iudiciis hominem rejiciat, reproberque, & ex impotentis animi libidine perimitrat vivere, pleraque ei omnia prosperè & feliciter evenire sinat, ne miser bis puniatur, hic & illic, & si quid boni fecit, mercedem statim recipiat. De ejusmodi male fortunatis hominibus, verè pronuntiavit illud Psaltes regius: *In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur: ibunt in adinventioibus suis.* Et hic est miserimus vite status, si quis esse potest, quia quæ Deus destinavit ducere in viam beatæ illius aternitatis, huic certe non patet, sed assidue illi flagella. Ex innumeris testibus sisto unicum, sed magnum; nil simile multis retro seculis visum auditumque censeo.

III. Quomodo Deus hic puniat, ut ibi pareat; mandatum exemplum.

Anno post Virginis partum millesimo centesimo octogesimo quinto, Andronicus Orientis Imperator, tertio imperii sui anno, ab Isaacio Angelo victus, duabus gravibus ferreis catenis collo injectis, & compedibus oneratus, verbis contumeliosissimis exceptus; ita demum ornatus ad Isaacium perductus est. Hic illi saviæ & tyrânis exprobrata, facta omnibus licentia, quidlibet in illum audendi. Jucundum fuit irritatis, ab hoste vindictam sumere. Itaque impinguntur ei colaphi tergum

Homines hujus mundi questio.

Dens hominem reprobans, omnia ei feliciter evenire sinat.

Eccl. 6. 30.

Andronicus Orientis Imperator ab Isaacio victus.